

Arrest

**nr. 67 658 van 30 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 6 juni 2011 tot niet in overweging-name van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIES, die loco advocaat C. COEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster is van Angolese nationaliteit. Op 15 december 2009 dient verzoekster een aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in.

1.2. Op 11 april 2011 vraagt het bestuur aan de politiediensten van de stad Antwerpen om een woonsonderzoek op de opgegeven woonplaats van verzoekster, namelijk in de X te 2060 Antwerpen.

1.3. Op 29 juni 2011 wordt de beslissing tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, gedateerd op 6 juni 2011, ter kennis gebracht aan verzoekster. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: X, 2060 Antwerpen. Uit de controles van 19 april 2011, 20 april 2011, 21 april 2011, 22 april 2011 en 23 april 2011 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont. Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Enig middel opgeworpen door verzoekster is de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk een schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoekster betoogt dat de beslissing van niet-inoverwegingneming te voorbarig is. Een bijkomend onderzoek had volgens verzoekster kunnen aanduiden dat verzoekster haar verblijfplaats heeft op het opgegeven adres. Verzoekster meent dat de beslissing op een foutieve feitenvinding, een beoordelingsfout wordt gesteund.

2.3. Artikel 9 van de vreemdelingenwet stelt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet wordt het hem in buitengewone omstandigheden evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van de plaats waar hij in België verblijft.

De bestreden beslissing verwijst naar de controles van de politie om te stellen dat verzoekster niet werkelijk op het door haar opgegeven verblijfsadres woont.

De zinsnede *“van de plaats waar hij verblijft”* in artikel 9bis van de vreemdelingenwet duidt op een feitelijke toestand. De Raad van State bepaalt in dit verband: *“De term ‘verblijven’ duidt op een feitelijke toestand. Dit kan trouwens niet anders aangezien de vreemdeling die zich beroept op artikel 9, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 uiteraard nog niet beschikt over een machtiging tot verblijf en dus nooit kan ingeschreven zijn in hetzij een vreemdelingen- hetzij een bevolkingsregister.”* (RvS 25 januari 1996, nr. 57 831).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Uit het administratief blijkt dat de politie van de stad Antwerpen niet slechts één controle heeft uitgevoerd doch meerdere, telkens op verschillende tijdstippen. Uit het politieverlag blijkt na grondig onderzoek dat verzoekster niet woonachtig is op het opgegeven adres. Uit het verslag blijkt dat er maar liefst zes controles werden uitgevoerd, zowel tijdens weekends als tijdens werkdagen en zowel 's morgens, 's avonds als tijdens voormiddagen en namiddagen, telkens zonder dat er iemand kon worden aangetroffen op het opgegeven adres. Zo is er op 19 april 2011 onderzoek verricht om 17u00, op 20 april om 19u20, op 21 april om 10u40, op 22 april om 21u00, op 23 april om 7u50 en op 23 april om 11u10.

Verzoekster maakt met haar betoog dat er een voorbarige beslissing werd genomen niet aannemelijk dat de verwerende partij onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft gehandeld door na meerdere controles op verschillende tijdstippen te besluiten dat *“deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont”*.

Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-

betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC